

**Wööbhus.** Rāpina libbelfonnae: 1) 9mal Lebe-luu pääwal, Rigula-laot. 2) 6mal Jõulu-luu pääwal.

**Wörru-linnas:** 1) 7mal Räärt-luu pääwal, linna-laot. 2) 21el Kūnla-luu p. 3) 221el Kūnla-luu p. suur lassa laot, 8 pääwa. 4) 10mal Järi-luu p., weisse-laot. 5) 24mal Jaani-luu p. weisse-laot. 6) 24mal Ribli-luu p., Ribli-laot. 7) 7mal Wiina-luu p., linna-laot. 8) 20mal Talwe-luu pääwal, weisse-laot.

**Starwa-linn** peab linna, weisse ja hobbuse-laota 6maist kuni 10ma Kūnla-luu pääwani — ja 20maist kuni 23ma Ribli-luu pääwani.

## Pissite Klaus ja suur Klaus.

**U**hhes küllas ellasid lats meest, kummagi nimmi olli Klaus. Ühhel olli nelli hoost, teisel agga üks ainus hobbone. Et neid ühhe teisest ärratunda, nimmetati nelja hobbose perremeeft: suur Klaus, ja ühhe hobbose perremeeft: pissite Klaus. Tahme nüüd kuulda, kuidas mõllematte lässi läib.

Pissite Klaus orjas suurt Klausi terve nädala ja kündis omma hobbosega temma põldu; siis jälle aitas suur Klaus pissiteft teite omma nelja hobbosega, üks tord igga nädalis, ja se olli pühha päiwil. Öissa! kuida siis plaksutas piitsa pissite Klaus wiie hobbose tagga, tedda nüüd ommaks piddas ollerwad sel ainsal nädala pääwal. Päike paistis

elledaste, ja tessad lirrifo tornis hüidsid rahwast pühha kotta; lirrifolissed ollid launis ehtes ja tötastid jutlust kuulma, laulo ramatud lainla all. Igga mees näggi pissiteft Klaus, kes wiie hobbosega kündmas, täis röömo olli; piits plaksus löpmata ja suu kiitis suure healega: Öissa, teit on minno hobboseft!

„Nenda ja ei mitte pea rätima“, ütles suur Klaus, „se üks hobbone on agga sinno pärrast.“

Pissite Klaus unustas pea jälle ärra, mis temmale olli teetud, ja kiitles ta nende wasto kes möda latsid: „Öissa, teit on minno hobboseft!“

„Kui sa ütsford nenda weel rägid, sedda ma sulle kinnitan, siis löön ma sinno hobbose jonega mahha; hoopse siis weel!“

„Ei ma ennam sedda tee“, töutas pissite Klaus. Agga kui jälle rahwas möda kõndis, tedda terretades, puhles temma südda röömo täis, ja kinsas tedda, täie junga kuulutama: „Öissa, teit on minno hobboseft!“

„Küll ma sinno hobboseft öissatan!“ ütles suur Klaus kes lähhedal juhtus ollema; wöttis matta ja wirutas laimo hobbose pähhä, nenda et wääti mahha langes, ja jallad öiele aias.

„Oh, ma waene, nüüd ollen ma hobboseft ilma!“ laebas pissite Klaus suure nuttoga. Mehhile nülgis omma koolnud hobbose latsuka mahha ja löi sedda rehhe seina külge kuitwama. Kui naht kui-